

medialną sprawuje w rzeczywistości taką kontrolę, mimo iż deleguje, z uprawnieniem do dalszego delegowania, spółce trzeciej z siedzibą w innym państwie członkowskim, w zamian za zapłatę nieokreślonej kwoty odpowiadającej całkowitemu obrotowi z reklamy uzyskanemu w wyniku rozpowszechniania tej usługi, realizację i produkcję wszystkich programów w ramach tej usługi, udostępnianie na zewnątrz informacji w zakresie ustalania harmonogramów programów, jak również świadczenie usług finansowych i prawnych, zarządzania infrastrukturą oraz innych usług związanych z personelem i mimo iż wydaje się, że to w siedzibie tej trzeciej spółki podejmowane są i wykonywane decyzje w zakresie zestawiania audycji oraz ewentualnych zmian i zakłóceń w harmonogramie, które wynikają z aktualnych wydarzeń ?

(¹) Dyrektywa 89/552/EWG Rady z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23)

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Rumunii

(Sprawa C-522/09)

(2010/C 51/31)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i L. Bouyon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie wyznaczając w sposób wystarczający, pod względem liczby lub powierzchni, jako obszarów specjalnej ochrony obszarów najbardziej odpowiednich dla ochrony gatunków ptactwa wymienionych w załączniku I do dyrektywy 79/409/EWG (¹), jak również gatunków wędrownych, które powracają na jej terytorium, Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 2 tej dyrektywy;

— obciążenie Rumunii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa z późniejszymi zmianami reguluje ochronę wszystkich gatunków dzikiego ptactwa występujących naturalnie na europejskim terytorium państw członkowskich. Zobowiązania wynikające z dyrektywy mają zastosowanie do Rumunii począwszy od daty przystąpienia (1 stycznia 2007 r.). W rezultacie Rumunia zobowiązana jest zakończyć zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 wyznaczanie obszarów specjalnej ochrony na swoim terytorium.

Po zbadaniu obszarów specjalnej ochrony wyznaczonych przez władze rumuńskie Komisja stwierdziła, że takie wyznaczenie najbardziej odpowiednich obszarów jako obszarów specjalnej ochrony nie jest wystarczające pod względem liczby i powierzchni.

W niniejszej sprawie obszary wyznaczone przez Rumunię jako obszary specjalnej ochrony zostały zbadane w oparciu o wykaz obszarów o znaczeniu dla ornitofauny sporządzony przez organizację BirdLife International i w oparciu o podobną analizę opracowaną przez Societatea Ornitologică Română. Procedura dotycząca wyznaczania stref o znaczeniu dla ornitofauny w Rumunii zakończyła się w 2007 r. i doprowadziła do wyznaczenia 130 obszarów o tym charakterze.

Pośród łącznej liczby 130 obszarów o znaczeniu dla ornitofauny, mających powierzchnię wynoszącą 4 157 500 ha, władze rumuńskie wyznaczyły jako obszary specjalnej ochrony tylko 108 obszarów o powierzchni 2 998 700 ha, z których zaledwie 38 zostało uznanych w całości za obszary specjalnej ochrony.

Ponadto 21 obszarów o znaczeniu dla ornitofauny, mających powierzchnię wynoszącą 341 013 ha, nie zostało jeszcze wyznaczonych jako obszary specjalnej ochrony w Rumunii, a wielkość 71 wyznaczonych obszarów specjalnej ochrony znacząco odbiega od wielkości obszarów przeznaczonych pod ochronę ornitofauny.

Poza tym jakkolwiek 71 obszarów o znaczeniu dla ornitofauny nie zostało w całości zarejestrowanych jako obszary specjalnej ochrony, a postępowanie w sprawie wyznaczenia nie dotyczy 21 obszarów o znaczeniu dla ornitofauny, władze rumuńskie nie dostarczyły żadnego wykazu ani nie poinformowały o żadnej metodzie naukowej, które usprawiedliwiłyby takie różnice pomiędzy obszarami o znaczeniu dla ornitofauny i wyznaczonymi obszarami specjalnej ochrony.

Z takiego braku wyznaczenia, a także z częściowego wyznaczenia odnośnych obszarów o znaczeniu dla ornitofauny wynika brak środków ochrony gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 79/409/EWG i gatunków wędrownych, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 79/409.

Komisja twierdzi więc, że z powodu wyznaczenia obszarów specjalnej ochrony niewystarczającego pod względem liczby lub powierzchni Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 79/409.

(¹) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-525/09)

(2010/C 51/32)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 200/21/WE (¹) z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE, a w każdym razie poprzez brak poinformowania o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 25 ww. dyrektywy.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2008 r.

(¹) Dz.U. L 102, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-526/09)

(2010/C 51/33)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że zezwalając na odprowadzanie ścieków przemysłowych przez przedsiębiorstwo przemysłowe położone w strefie Matosinhos „Estação de Serviço Sobritos” bez odpowiedniego zezwolenia, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 91/271/EWG (¹) z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Do dnia wniesienia skargi Republika Portugalska nie poinformowała Komisji o przyznaniu zezwolenia przedsiębiorstwu „Estação de Serviço Sobritos”.

(¹) Dz.U. L 135, s. 40.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-529/09)

(2010/C 51/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 228 TFU ust. 4 oraz art. 2 i 3 decyzji 1999/509/WE Komisji z dnia 14 października 1998 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Hiszpanię spółkom z grupy Magefasa i spółkom będącym ich następcami prawnymi (Dz.U. 1999 R., I 198, s. 15), poprzez brak przyjęcia środków koniecznych do wykonania owej decyzji w odniesieniu do Industrias Domésticas, S.A. (Indosa).

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.